

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín
Vydává P. Jan FRANTA pro vnitřní potřebu farností
12. prosince 2010 – 3. NEDELE ADVENTNÍ

Sv. Lucie

(Mučednice ze IV. století)

Jméno Lucie je odvozeno ze slova „lux“ - světlo. Lucie tedy znamená: „zrozená za denního světla“, nebo ještě lépe „za prvního jitřního rozbřesku“, a konečně též „nositelka světla“.

Tyto významy, či spíše symboly, vyjadřované jménem světice pocházejí sice jen z lidové etymologie, ale odborníci zatím nenašli žádný přesvědčivější výklad, kterým by je nahradili.

Sv. Lucie zahynula mučednickou smrtí v Syrakusách na Sicílii. Její pověst je rozšířena stejně jako její jméno. Je bezesporu jednou z nejsvětovějších osobností, známou tisíce mil od místa jejího původního hrobu.

I Dante uvádí ve své *Božské komedii* sv. ucií jako symbol duchovního světla, to znamená posvěcující Boží milosti. Předvádí ji „jako nepřítelkyni všeho krutého“ a pověřuje ji hledáním své milované Beatrice, aby ho zachránila z „divokého pralesa“ vášní. Úcta ke sv. Lucii vznikla ve stejné době jako uctívání nejstarších mučedníků. Již ve IV. století se připomíná 13. prosinec jako

den její smrti a pohřbu. V následujícím V. století bylo její jméno zařazeno do mešního kánonu (při každé mši svaté její jméno vzýváme) a v Římě byl její svátek slaven už od VI. století. Nápis a vzpomínky v její syrakuské svatyni dosvědčují, že vzývání této mučednice je prastarého původu a že příslušná liturgická forma pochází už z prvních křesťanských staletí.

Jádro starobylých tradičních podání o sv. Lucii můžeme vyjádřit velmi stručně: Lucie, krásná dívka ze Syrakus, byla zasnoubena mladému, bohatému patriciovi z téhož města, ale po zázračném uzdravení své matky se rozhodla, že zasnoubení zruší.

Snoubenec se s tím však nesmířil a nechtěl ztratit dívku, která se nyní zasvětila jen Bohu. Když všechny prostředky selhaly, udal nakonec Lucii u prokonzula jako křesťanku. Dívka byla předvolána k výslechu, ale přelíčení se proměnilo v opravdovou věroučnou diskusi.

Když už prokonzul nevěděl, jak zlomit její víru, rozhodl se, že k tomu použije hříchu, a pohrozil Lucii, že ji dá zavřít do nevěstince. Odvětila mu s takovou věroučnou jasností, že sám sv. Tomáš Akvinský citoval její následující odpověď v jednom svém morálním pojednání:

„Tělo se nemůže nakazit hříchem, jestliže s ním duše nesouhlasí. Jestliže mě donutíš, abych hřešila proti své vůli, moje čistota si pak za to zaslouží dvojí korunu.“ Lucie byla potom podrobena krutému mučení a nakonec zraněna mečem na hrdle. Ještě než zemřela, pronesla k dojatému lidu dlouhou řeč a posílena Kristovým tělem odešla na věčnost.

Pro svou smrtelnou ránu na hrdle byla pak vzývána proti všem nemocím krku a hrdla. Později k tomu přistoupila ještě jiná podrobnost, i ta ovšem ve spojení s jejím jménem, které, jak jsme již uvedli, značí světlo. Katani prý mladé mučednici vypíchlí oči, orgán fyzického světla. Z toho důvodu se k ní pak věřící obraceli o pomoc při očních chorobách a umělci ji znázorňovali s miskou, na níž jsou její vypíchnuté oči. Je patronkou slepých.

Katechismus katolického náboženství ...

56. OPRAVDOVÉ PŘEDSEVZETÍ

174. Co musí být s lítostí nezbytně spojeno?

S lítostí musí být nezbytně spojeno opravdové předsevzetí.

175. Kdo má opravdové předsevzetí?

Opravdové předsevzetí má ten, kdo se chce opravdu chránit alespoň každého hříchu těžkého a blízké příležitosti k němu.

Opravdové předsevzetí. - Kdo někomu udělal škodu na duši, na těle, na dobrém jméně nebo na majetku, má si předsevzít, že vzniklou škodu napraví. Kdo žil s někým v nepřátelství a hněvu, má nepřátelství zanechat a dál se nehněvat. Kdo by nechtěl napravit značnou škodu, nebo by nechtěl zanechat velkého nepřátelství, neměl by opravdové předsevzetí a zpovídal by se neplatně, svatokrádežně.

Blízká příležitost k hříchu. - Blízkou příležitostí ke hříchu je osoba, společnost, místo a vůbec všechno, co nás přivádí do velkého nebezpečí zhřešit. Správně se říká: „Příležitost dělá zloděje.“ „Kdo miluje nebezpečí, zahyne v něm.“ (Sir. 3, 27) Kdo nemíní zanechat některého těžkého hříchu anebo dobrovolné blízké příležitosti k němu, nemá opravdové předsevzetí. Takový se zpovídá neplatně, svatokrádežně a rozhřešení mu nic nepomůže.

Pán Ježíš řekl o příležitosti k těžkému hříchu: „Pohoršuje-li tě tvé oko, vyloupni je; lépe je ti s jedním okem vejíti do království Božího, než s oběma očima býti uvržen do pekelného ohně, kde jejich červ neumírá a oheň nehasne.“

(Mar. 9, 45-46). To znamená: Kdyby ti osoba, věc nebo nějaké místo či cokoli jiného bylo nadmíru milé, ale přivádělo by tě k těžkému hříchu, musíš se od toho odloučit!

Předsevzetí není pouhé přání nebo touha: Kéž bych byl už lepší! Jak rád bych toho a toho zanechal, ale... předsevzetí je pevné rozhodnutí vůle: Zanechám toho, ať to stojí cokoli, udělám to! Nevadí obava: Možná, že zase pochybím. Tak i závodník připouští, že ho může potkat nehoda, ale je rozhodnut: Napnu všechny síly, abych zvítězil!

Kdo se chce opravdu polepšit a zachovat si milost posvěcující, chrání se každé příležitosti ke hříchu, rád a často se modlí, často přistupuje ke svaté zpovědi a k svatému přijímání (nejméně jednou za měsíc a pokud možno ještě častěji), dává pozor na kázání, čte náboženské knihy, časopisy a používá všech vhodných prostředků, aby se duchovně posilnil a otužil.

57. VYZNÁNÍ HŘÍCHŮ – ZPOVĚĎ

176. Z kterých hříchů jsme povinni se zpovídat?

Jsmepovinni se zpovídat alespoň z každého hříchů těžkého i z jeho počtu.

177. Zpovídá se platně, kdo vlastní vinou neřekl ve zpovědi těžký hřích?

Kdo vlastní vinou neřekl ve zpovědi těžký hřích, zpovídá se neplatně a dopouští se tím nového těžkého hříchů - svatokrádeže.

Zpověď. - Říkáme zpověď, poněvadž musíme spáchané hříchy knězi povědět. Nestačí zpověď obecná: „Mám hříchy na sobě“ ani zpověď hromadná: „Zhřešili jsme.“ Pánu Ježíši se kajícíníci zpovídat nemuseli, poněvadž on jako vševědoucí Bůh všechny jejich hříchy znal.

Jsmepovinni se zpovídat alespoň z každého hříchů těžkého i z jeho počtu. Počet má se udat přesný a když to není možné, pak alespoň přibližný: Asi tolikrát, za týden, za měsíc nebo za rok.

Z hříchů lehkých se nemusíme zpovídat, neboť je Bůh odpouští i mimo svátost pokání. Čím? Dokonalou lítostí, nebo když máme alespoň lítost nedokonalou a jdeme ke svatému přijímání anebo přijímáme-li poslední pomazání. Zbožná účast na mši svaté a svátostiny nám pomáhají vzbudit nad hříchy lítost snadněji a dokonaleji. Zpovídat se ze všech lehkých hříchů je však velmi užitečné. K platnosti svaté zpovědi ovšem stačí, když se vyzpovídáme alespoň z jednoho lehkého hříchů.

Kdo vlastní vinou neřekl (zamlčel) ve svaté zpovědi těžký hřích, zpovídá se neplatně a dopouští se nového těžkého hříchů -svatokrádeže. Ten proto musí: **1.** vyzpovídat se ze zamlčeného těžkého hříchů. **2.** Říci, v kolika zpovědích tento hřích zamlčel. **3.** Říci, kolikrát v tomto stavu byl u svatého přijímání anebo snad přijal ještě i jinou svátost. **4.** Znovu se vyzpovídat ze všech těžkých hříchů, kterých se dopustil od poslední platné svaté zpovědi. Kdo bez vlastní viny neřekl (zapomněl) ve svaté zpovědi těžký hřích, zpovídá se platně. Kdyby si naň vzpomněl třeba ještě před svatým přijímáním, nemusí jít znovu ke svaté zpovědi, protože hřích takto zapomenutý je také odpuštěn, a k svatému přijímání přistoupit

může. Ale až příště půjde opět ke svaté zpovědi, je povinen zapomenutý těžký hřích se ještě vyzpovídat.

Zpověď generální a životní. - Zpověď generální je opakování několika svatých zpovědí dřívějších. Zpověď životní je opakování všech zpovědí dřívějších. Generální nebo tzv. životní zpověď se doporučuje zvláště před svatým biřmováním, před svatbou a v nebezpečné nemoci.

Generální zpověď je nezbytně nutná pro toho, kdo měl několik zpovědí neplatných. Životní zpověď je nutná pro toho, kdo se ještě vůbec nezpovídal anebo měl všechny zpovědi neplatné.

Jak se máme ve zpovědi vyjadřovat? - Ve zpovědi se máme vyjadřovat upřímně, určitě, slušně a pro zpovědníka slyšitelně.

Upřímně: Nic nezatajovat a nic neomlouvat, aby zpovědník mohl správně posoudit stav naší duše.

Určitě: Vyjádřit se tak, aby zpovědník z toho mohl poznat, kterého hříchů se kající dopustil. Nestačí tedy říci jen: Hřešil jsem myšlením, mluvil jsem hříšně, uškodil jsem někomu. Musí říci nač hříšně myslel, o čem hříšně mluvil a čím jinému uškodil.

Slušně: Výrazy slušnými a ne hrubými. Když někdo neví, jak má hřích povědět, ať se zeptá zpovědníka.

Slyšitelně: Tak, aby zpovědník vše zřetelně slyšel, ale aby nic neslyšeli lidé, stojící blízko zpovědnice.

Jak se vyznání hříchů začíná a končí? - Vyznání hříchů se začíná takto: „Naposledy jsem byl u svaté zpovědi... (kdy?) Vyznávám se před Pánem Bohem, že jsem se dopustil těchto hříchů...“ Teď se vyznáš ze svých hříchů. Také se můžeš zeptat na to, v čem jsi snad nejistý. Ukončíš svou zpověď slovy: „To jsou mé hříchy, srdečně jich lituji a s pomocí Boží chci se opravdu polepšit.“ Je možné však začínat a končit i jinými slovy, jen když se poví správně čas poslední svaté zpovědi.

Když jsi nemocen a přijdeš k lékaři, musíš mu upřímně povědět, nač si stěžuješ, aby tě mohl správně léčit. Zpovědník je lékař duše. I jemu musíš upřímně ukázat rány své duše, aby ji mohl uzdravit.

58. DOSTIUČINĚNÍ

178. Co musíme vykonat po svaté zpovědi?

Po svaté zpovědi musíme vykonat uložené pokání.

179. Jak musíme vykonat uložené pokání?

Uložené pokání musíme vykonat přesně tak, jak bylo uloženo, pokud možno co nejdříve.

Dostiučinění. - Dostiučinění je vykonání modliteb a dobrých skutků, které uložil zpovědník za pokání. Kněz ukládá pokání, aby kající alespoň částečně odčinil a napravil své hříchy modlitbou a dobrými skutky. Za pokání ukládá zpovědník obyčejně modlitby.

Kdo chtěl vykonat uložené pokání, ale pak je z nedbalosti nevykonal, zpovídá se sice platně, ale dopustil se nového hříchu. Kdo by však předem nechtěl vykonat

pokání, které se mu uloží, zpovídal by se neplatně a dopustil by se tím těžkého hříchu - svatokrádeže.

Je prospěšné, když si k uloženému pokání sami ještě něco přidáme, na příklad modlitbu, pomoc potřebnému, půst tělesný nebo duchovní (odepřít si něco dovoleného, trpělivě snášet obtíže stavu, povolání, nemoc a jiné kříže). Čím více si ukládáme za pokání, tím více časných Božích trestů se nám odpouští.

Umýváš se každý den, ačkoliv se znovu a znovu ušpiníš. Kdyby ses neumýval, zošklivil by ses lidem. Zpovídáš se a zase máš hříchy na sobě. Kdyby ses nezpovídal, zošklivil by ses Bohu a andělům. Čím častěji očistiš svou duši, tím krásnější bude tvá duše a tím milejší budeš Bohu. Tvůj očistec bude jednou velmi krátký, popřípadě žádný. Čím déle zůstaneš v hříších, nepřijdeš-li do pekla, tím delší bude tvůj očistec a tím menší tvá blaženost v nebi. Proto každý měsíc k dobré svatě zpovědi!

59. ODPUSTKY

180. Co znamená: Získat odpustky?

Získat odpustky znamená: Po odpuštění hříchů získat ještě odpuštění časných trestů, které zbývají za tyto hříchy.

181. Od koho má Církev moc udělovat odpustky?

Moc udělovat odpustky má Církev od Pána Ježíše, který řekl apoštolům: „Cokoli rozvázete na zemi, bude rozvázáno i na nebi.“ (Mat. 18, 18)

Poklad Církve. - Jako u soudu lze se někdy vyhnout trestu na svobodě složením určité částky peněz, tedy pokutou, podobně je možné se vyhnout i Božím trestům, když je vyvážíme dobrými skutky neboli za ně dostiučiníme, pokud ovšem Bůh takovou náhradu přijme. Pán Ježíš svým utrpením dal takovou náhradu za naše hříchy i za tresty za ně zasloužené, že lze jimi vyvážit hříchy i tresty všech lidí na celém světě. K tomu přistupuje ještě dostiučinění Panny Marie, mučedníků a jiných světců. Všechny tyto zásluhy jsou nevyčerpatelným pokladem Církve. Správci tohoto pokladu jsou papež a biskupové a mohou z něho přidělovat odpustky věřícím, aby nemuseli trpět všechny zasloužené časné tresty za hříchy. Odpustky neruší Boží spravedlnost, protože při nich Bůh dostává náhradou dostiučinění z pokladu Církve.

Odpustky plnomocné a neplnomocné. - Papež může za nějaký dobrý skutek prominout časné tresty Boží úplně; to jsou odpustky plnomocné. Skutečně získá plnomocné odpustky pouze ten, kdo dosáhl odpuštění všech hříchů, i všedních, a k žádnému hříchu, ani všednímu, nelze.

Jindy promíjí papež nebo biskup časné tresty Boží jen zčásti; to jsou odpustky neplnomocné.* Označují se takto: Odpustky 40 dní, 100 dní, 7 let a podobně. To znamená: Za určitý dobrý skutek se odpouští tolik časných trestů, kolik si jich dříve veřejný kající odpýkal za 40 dní, za 100 dní, za 7 let a podobně.

Podmínky k získání odpustků. - K získání odpustků je třeba, abychom byli v posvěcující milosti, abychom měli úmysl: Chci odpustky získat a abych přesně vyplnil předepsané podmínky. Ty podmínky bývají: Vykonat určitou pobožnost,

přijmout svátosti, dát příspěvek na zbožný účel. Které znáš modlitby odpustkové? Vyhledej si takové modlitby ve své modlitební knize.

Získané odpustky je možné věnovat na způsob přimluvy duším v očistci, aby jim Bůh prominul očistcové tresty. Kolik jich promine, záleží na jeho milosrdenství. Je dobré hned při ranní modlitbě vzbudit úmysl: Chci dnes získat všechny mně možné odpustky.

*) Dle současně platného odpustkového řádu, neplnomocné odpustky udělují ještě jednou takovou míru odpuštění časného trestu, jaká byla již získána samotným zbožným skutkem. (poznámka vydavatele)

Když získáš odpustky, dosáhneš prominutí mnohých trestů za hříchy, které by tě jinak stihly na světě nebo v očistci. Hleď proto často získávat odpustky! Denně můžeš získat dosti snadno alespoň odpustky neplnomocné, když jsi v milosti posvěcující a máš úmysl odpustky získat. Tak například, když zbožně uděláš kříž se slovy: „Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého Amen“ získáváš odpustky 100 dní. Když se při tom pokropíš svěcenou vodou, získáváš odpustky 300 dní. Za vzájemný pozdrav: „Pochválen buď Ježíš Kristus..., Na věky. Amen“ je 300 dní odpustků. Za modlitbu: „Chválena a velebena budiž bez přestání nejsvětější svátost oltářní“ je 300 dní odpustků. Za modlitbu: „Ježíši v nejsvětější svátosti oltářní, smiluj se nad námi“ je také 300 dní odpustků. Kdo jde kolem kostela nebo kaple, kde je nejsvětější svátost oltářní a pozdraví ji nějakým zevním znamením, získává 100 dní odpustků. Když slyšíš vyslovit jméno Boží nadarmo a na odčinění této urážky zbožně alespoň v duchu řekneš: „Budiž jméno Páně pochváleno,“ získáš 500 dní odpustků. Sbírej horlivě klásky odpustků a jednou na věčnosti budeš mít z toho bohatou sklizeň. Poznáš, jak veliký užitek ti přinesly.

Betlémské světlo

Již po jednadvacáté připutuje na území ČR v rukou skautů plamínek Betlémského světla. Vy, kteří si jeho svitem chcete přizdobit nejen atmosféru poslední neděle adventní, ale i štedrovecerního stolu, přineste si do svého farního kostela (v Hustopečích, Černotíně, Špičkách nebo Bělotíně) na slavnost **4. neděle adventní** lampičku, a nechte tento novodobý symbol Vánoc, který urazil celou cestu až z Betléma, ať prosvítí Váš příbytek.

Poslední příležitost získat Betlémské světlo se naskytne v době Pastýřského troubení (od 16:30) v chrámu Páně Povýšení svatého Kříže v Hustopečích.

Více o Betlémském světle na <http://www.betlemskesvetlo.cz/>

„To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“ (Jan 1, 5)

Tříkrálová sbírka 2011

Tříkráloví koledníci putují dům od domu a přinášejí lidem radostnou zprávu o příchodu Boží lásky na svět skrze dítě narozené v betlémských jeslích. Přitom prosí o dar na pomoc lidem v nouzi.

Nabízejí Vám tak možnost šířit tuto lásku dál. Prostřednictvím Charity můžete účinně pomoci bližním, kteří si sami pomoci nemohou. Neodmítněte, prosíme, tyto vyslance potřebných.

Tříkrálová sbírka 2011 proběhne v našem děkanátu od 2. do 10.1.2011. Přípravy jsou v plném proudu! Chystáme pokladničky, průkazky i malé pozornosti pro naše dárce a hlavně koledníky.

A co vy, koledníci, chystáte už své královské kostýmy?

My pro Vás za odměnu za Vaši obětavost připravujeme společnou návštěvu Plovárny Hranice a filmové představení v Letním kině v Hranicích.

Zveme Vás k účasti na Tříkrálové sbírce 2011. Stále hledáme nové spolupracovníky - vedoucí skupinek Tříkrálových koledníků a také malé i větší koledničky.

Zájemci hlaste se u místních organizátorů sbírky.

A co nás čeká...

❖ V úterý 14. 12. budou před školním vyučováním v hustopečském kostele **roráty**. Po krátké mši svaté jsou děti zvány na snídani. Prosím ochotné ženy, které by ji připravily, ať se mi ozvou.

❖ V pátek 17. 12. od 14:30 hodin bude v Hustopečích **předvánoční zpovídání**, přijede pan farář ze Všechovic.

❖ Blíží se doba vánoční, proto bychom už mohli myslet na výzdobu kostela. V Hustopečích se nám ještě nepodařilo najít ochotnou ženu, která by místo paní Horákové pečovala o květiny. Také už přemýšlejte, kdo a jak nazdobí naše krásné kostely vánočními stromky.

Vánoční rozpis bohoslužeb

	24.12.	25.12.	26.12.	31.12.	1.1.
Hustopeče	22 ⁰⁰	8 ⁰⁰	8 ⁰⁰	16 ³⁰	8 ⁰⁰
Špičky	/	9 ³⁰	/	/	9 ³⁰
Černotín	20 ⁰⁰	/	9 ³⁰	/	/
Bělotín	/	11 ⁰⁰	11 ⁰⁰	/	11 ⁰⁰

POŘAD BOHOSLUŽEB 12. 12. 2010 – 19. 12. 2010:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 12. 12.	3. NEDĚLE ADVENTNÍ	Hustopeče	8:00	za Bohumila Kubeše, s a celou r Kubešovu a Frydrychovu, DO
		Černotín	9:30	za farní obec
		Bělotín	11:00	za + r Personovu, babičku Šeredovou, Smolkovou a DO
Pondělí 13. 12.	Sv. Lucie, panny a mučednice, památka	Hustopeče	16:30	za + r Frydrychovu, Ubišovu, Zálešákovu a DO
Úterý 14. 12.	Sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve, památka	Hustopeče	6:15	za + Ferdinanda Indráka, mžku, dcery a ž r
Středa 15. 12.		Černotín	16:00	mše svatá
		Špičky	17:00	za farní obec
Čtvrtek 16. 12.		Bělotín	16:30	za + paní Šimovou a její rodiče
Pátek 17. 12.		Hustopeče	16:30	za Alfonse Pospíšila, s, sestru a DO
Sobota 18. 12.		Černotín	17:00	za mža Květoslava Valentu, rod 2 str a ž r
Neděle 19. 12.	4. NEDĚLE ADVENTNÍ	Hustopeče	8:00	za Karla Bajera a mžku, jeji rodiče a sour
		Špičky	9:30	za Jiřího Hošťálka, r Hošťálkovu a Vozákovu
		Bělotín	11:00	za Františka Erlu, ž a + r, s prosbou o ochranu Boží

Měsíční sbírka: v Hustopečích 10 303,- Kč, ve Špičkách 4 514,- Kč,
v Černotíně 2 927,- Kč a v Bělotíně 1 923,- Kč.

Telefon na faru: 581 626 040